

सम्पूर्णताको समीपता को निशानी

आज दिलाराम बाबा आफ्ना दिलतख्तनशीन बच्चाहरूसँग दिलको कुरा गर्न आउनुभएको छ। सबै बच्चाहरूलाई थाहा छ— दिलारामको दिलमा कुनचाहिँ एक कुरा रहन्छ ? दिलाराम बाबाको दिलमा सदा सबैलाई आराम दिने, यस्ता दिलवाला बच्चाहरू दिलमा रहन्छन्। बाबाको दिलमा सर्व बच्चाहरूप्रति यही एउटै कुरा छ— हरेक बच्चा विशेष आत्मा विश्वको मालिक बनून्। विश्वको राज्य भाग्य अधिकारी बनून्। हरेक बच्चा एक अर्को भन्दा श्रेष्ठ सजिसजाऊ, गुण सम्पन्न, शक्ति सम्पन्न नम्बरवन बनून्। हरेकको विशेषता एक अर्को भन्दा ज्यादा आकर्षणमय होस्, जसलाई विश्वले देखेर हरेकको गुण गाउन्। हरेक विश्वका आत्माहरूको लागि लाइट हाउस हो, माइट हाउस हो, धर्तीका चम्किरहेका सितारा हो। हरेक सिताराको श्रेष्ठ कर्म, श्रेष्ठ संकल्पद्वारा जम्मा गरेको विशेषताहरू वा खजाना यति अखुट होस् जसले गर्दा हरेक सिताराको आफ्नो विशेष दुनियाँ देखियोस्। जसलाई हरेकले देखेर आफ्नो दुःख भूलेर सुखको अनुभूति गरेर हर्षित होस्। सर्व प्राप्तिको हरेकको अलौकिक दुनियाँ देखेर वाह-वाहको गीत गाओस्। यो हो दिलाराम बापदादाको दिलको कुरा।

अब बच्चाहरूको दिलमा के छ ? हरेकले आ-आफ्नो दिललाई राम्रोसँग जान्दछौ ? अरूको दिललाई पनि जान्दछौ ? वा केवल आफूलाई जान्दछौ ? आपसमा कुराकानी गर्दा आफ्नो दिलको उमंग-उत्साह सुनाउँ छौ नि। त्यसमा मुख्य के वर्णन गर्छौ ? सबैको विशेष यही संकल्प रहन्छ— बाबा जे भन्नुहुन्छ, त्यो गरेर देखाउँछौ वा बाबा समान अवश्य बन्दछौ। बाबाको दिल र बच्चाहरूको दिलको कुरा त एउटै छ। फेरि पनि नम्बरवार पुरुषार्थी किन ? सबै नम्बरवन किन हुँदैनौ ? के सबै नम्बरवन हुन सक्छौ ? सबै विश्वको राजा बन्न सक्छौ वा त्यो पनि बन्न सक्दैनौ ? केवल एक विश्वको राजा बन्छ या अरू पनि बन्छन् आ-आफ्नो समयमा विश्वको राजा बन्छन् ? त्यसोभए सबैले किन भन्छौ— हामी विश्वको राज्य लिइरहेका छौ वा विश्वको राज्य अधिकारी बनिरहेका छौ ? राज्यमा आउँछौ या राज्य गर्छौ, कोही गर्नेवाला कोही राज्यमा आउनेवाला बन्छौ वा सबै गर्नेवाला बन्छौ ? प्रजा त अरू धेरै मिल्छन्। त्यसको चिन्ता नगर। केवल राज्यमा आउनको लागि मात्र यति मेहनत गरिरहेका छौ ? राज्य पाउनको लागि होइन, राज्यमा आउनको लागि ? त्यसोभए राज्य सबैले गर्छौ हैन ? हरेकले सम्भन्ध्यौ म त गर्छु, बाँकी कोही आओस्, गरोस्... त्यो उसैले जानोस्। राजयोग सिकिरहेका छौ हैन ? राजा बन्ने योग सिकिरहेका छौ या राज्यमा आउने योग सिकिरहेका छौ ? राजयोगी हो नि, हैन ? राज्यमा आउनेवाला योगी त होइनौ नि ? यसैगरी सबै नम्बरवन बन्छौ या नम्बरवार नै अन्त्यसम्म रहन्छौ ?

पहिला पनि सुनाएको थिएँ— हरेकले आफ्नो स्टेज अनुसार, आफ्नो हिसाबबाट नम्बरवन त बन्छन्। उसको लागि त त्यो नै नम्बरवन गोल्डन स्टेज हुन्छ नि। सबैभन्दा श्रेष्ठ नम्बरवन स्टेज, त्यसको हिसाबले त अन्त्यमा अवश्य बन्छौ नि। आफ्नो हिसाबले सम्पन्न र सम्पूर्ण त अवश्य बन्छौ नै। सारा कल्पमा त्यस आत्माको नम्बरवन श्रेष्ठ स्टेज त उही हुन्छ नि। त्यस हिसाबमा नम्बरवार भएर पनि नम्बरवन बन्न पुग्छौ। हरेक आत्माको आफ्नो सम्पूर्ण स्टेज हुन्छ। जसरी ब्रह्माको पुरुषार्थी र सम्पूर्ण स्टेज दुवै देख्यौ र अनुभव पनि गरिरहेका छौ— सम्पूर्ण स्टेजमा पुगेपछि के के विशेषताहरू अव्यक्त

२०७३ असोज ९ आइतबार २५-०९-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८-११-८१ मधुबन रूपमा पनि पार्टमा ल्याइरहेका छन्। जसरी ब्रह्मा बाबाको सम्पूर्ण स्टेज र पुरुषार्थी स्टेज दुवैको अन्तर अनुभव गरिरहेका छौ, त्यसैगरी हरेक ब्राह्मण आत्माको पनि सम्पूर्ण स्टेजको स्वरूप हुन्छ। जो अव्यक्त वतनमा बापदादाले इमर्ज गरेर हेर्ने गर्नु हुन्छ र देखाउन पनि सक्नुहुन्छ। त्यही सम्पूर्ण स्वरूपलाई हेर्दै बापदादाले देखिरहनु भएको छ— हरेकको सम्पूर्ण स्वरूप कति रूहानी झलक र फलकवाला छ। अहिले सम्पूर्णतालाई प्राप्त गरिरहेका छौ र प्राप्त पनि अवश्य छ। तर कुनै बच्चाहरूको सम्पूर्ण स्टेज समीप छ। जसको निशानी जसरी ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ— सदा आफ्नो सम्पूर्ण स्टेज र भविष्य प्रारब्ध अर्थात् फरिश्ता स्वरूप र देवपद स्वरूप दुवै नै सदा यसरी स्पष्ट स्मृतिमा रहन्थ्यो, जुन सामुन्ने आउनेले पनि पुरुषार्थी स्वरूप भएर पनि फरिश्ता रूप र भविष्य श्रीकृष्णको रूप देख्दथे र वर्णन गर्दथे। यसैगरी बच्चाहरूमा पनि सम्पूर्णताको समीप आउने निशानी स्वयं पनि समीपताको अनुभव गर्छौ र अरूलाई पनि अनुभव हुन्छ। व्यक्तमा भएर अव्यक्त रूपको अनुभूति गर्छौ। जसबाट सामुन्ने आउने आत्माहरूले व्यक्त भावलाई भुलेर अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्छन्। यो हो समीपताको निशानी। कति बच्चाहरूलाई अहिले सम्पूर्णता स्पष्ट र समीप अनुभव हुँदैन, त्यसको निशानी के हुन्छ? जो स्पष्ट र समीप चीज हुन्छ, त्यसको अनुभव गर्न सहज हुन्छ र टाढाको चीजलाई अनुभव गर्नु त्यसमा विशेष बुद्धि लगाउनुपर्छ। यसैगरी यस्ता आत्माहरू पनि ज्ञानको आधारबाट बुद्धियोगद्वारा सम्पूर्ण स्टेजलाई खिचेर मेहनत गरेर त्यसमा स्थित रहन सक्छन्।

दोस्रो कुरा— यस्ता आत्माहरूलाई स्पष्ट र समीप नहुनाको कारणले कहिलेकाहीँ यस्तो पनि संकल्प उत्पन्न हुन्छ— बन्न त पर्ने हो तर बन्न सक्छु कि सकिदैन? स्वयं प्रति अलिकति व्यर्थ संकल्पको रूपमा शंका पैदा हुन्छ, जसलाई भनिन्छ “संशयको रोयल रूप”। शंका अलिकति लहरको रूपमा आयो भने पनि गयो, निश्चयबुद्धि विजयन्ति। त्यसमा यो स्वप्न केवल संकल्प, संकल्पको लहर मात्रले पनि फाइनल नम्बरमा टाढा गरिदिन्छ। त्यसको विशेष संस्कार वा स्वभाव भर्खरै धेरै उमंग-उत्साहमा उड्नेवाला र भर्खरै स्वयंसँग दिलशिकिस्त। बारम्बार जीवनमा यो सिँढी भर्ने र चढ्ने गरिरहन्छन्। दिलखुश र दिलशिकिस्तको सिँढी— कारण? आफ्नो सम्पूर्ण स्टेज स्पष्ट र समीप छैन। अब के गर्छौ? अब सम्पूर्ण स्टेजलाई समीप ल्याऊ। कसरी ल्याउँछौ? त्यस विधिलाई जानेका पनि छौ। जान्दछौ हैन? हुन त हाँसो उठ्ने कुरा छ। बापदादाले के देख्नु हुन्छ? कोही बच्चा, सबै होइन तर मेजारिटी, के गर्छन्? सर्वोच्च बाबाको प्यारो हुनाको कारणले ज्यादा प्यारो हुन पुग्छन्। ज्यादा प्यारो हुनाको कारणले नाजुक बन्न पुग्छन्। नाजुकले त नाज नखरा नै गर्छन्। नाज नखरा पनि कुनचाहिँ गर्छन्? बाबाको कुरा बाबालाई नै सुनाउन लाग्छन्। तिमी नाजुक बन्छौ अनि बाबालाई भन्छौ— हाम्रो तर्फबाट हजुरले नै गर्नुहोस्। सहनशक्तिको मजबुती कम छ। सहनशक्ति हो सर्व विघ्नहरूबाट बच्ने कवच। कवच नलगाउनाको कारणले नाजुक बन्न पुग्छन्। मैले गर्नु छ, यो पाठ ज्यादै कच्चा रहन्छ। अरूले गरून् या बाबाले, यो पाठले नाजुक बनाइदिन्छ। यसै कारण अबलेलापनको पर्दा आउँछ अनि सम्पूर्ण स्टेज समीप र स्पष्ट देखिँदैन, त्यसैले तीनै लोकमा चक्कर लगाउनुको सट्टा यिनै दिलखुश र दिलशिकिस्तको कुरामा, यसै दुनियाँमा या यसै सिँढीमा भर्छन् चढ्छन्, त्यसैले के गर्नु पर्छ? प्यारो बन तर अबलेलापन नबन। अनि के हुन्छ? आफ्नो सम्पूर्णतालाई सहज पाउन सक्छौ। पहिला त आफ्नो सम्पूर्ण स्टेजलाई, स्वयंलाई वरण गर्नु छ अर्थात् सदा उमंग-उत्साहको वर-माला पहिरिनु छ त्यसपछि लक्ष्मीलाई वरण गर्नेछौ वा नारायणलाई वरण

२०७३ असोज ९ आइतबार २५-०९-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८-११-८१ मधुबन गर्नेछौ । बुझ्यौ के गर्नु छ ? तिमीहरू सबैको सम्पूर्ण स्टेजले तिमी पुरुषार्थीहरूको आह्वान गरिरहेको छ । जब तिमीहरू सबैले सम्पूर्ण स्टेजलाई प्राप्त गर्छौ, त्यसपछि सम्पूर्ण ब्रह्मा र ब्राह्मण साथ-साथ ब्रह्म घरमा जान सक्छौ र फेरि राज्य अधिकारी बन्न सक्छौ । अच्छा !

यस्ता सम्पूर्ण स्टेजको समीप आत्माहरू, ब्रह्मा बाबाको साथ-साथ सम्पूर्ण स्टेजलाई वरण गर्ने, सदा आफ्नो सम्पूर्ण स्टेजको अनुभूतिद्वारा अरूलाई पनि सम्पूर्ण बन्ने प्रेरणा दिने, हरेकलाई आफ्नो स्पष्टताद्वारा दर्पण बनेर, सम्पूर्ण स्टेजको स्पष्ट साक्षात्कार गराउने, सदा दिलखुश, यस्ता खुशनसीब बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

टिचर्ससँग:-

बाबा समान रूहानी सेवाधारी । सेवाधारीहरूलाई कुनचाहिँ सौगात चाहिन्छ ? एक आपसमा समानसँग मिल्दा एक अर्काको सौगात दिन्छन् नि । सेवाधारी हुन् नै बाबा समान । बाबाले के सौगात दिनु हुन्छ ? वा तिमीले दिन्छौ ? ज्ञान त धेरै सुनेका छौ । मुरली पनि सुन्यौ । अब बाँकी के रहन गयो ? सेवाधारी, बापदादाको अति समीप आत्माहरू हो । समीप आत्माहरूलाई बापदादाले कुनचाहिँ सौगात दिनुहुन्छ ? सेवाधारीहरूलाई आज बापदादाले विशेष एक गोल्डन भर्सन्सको सौगात दिनुहुन्छ । त्यो के हो ? “सदा हर दिन स्व-उत्साह र सबैलाई पनि उत्साह दिलाउने उत्सव मनाऊ ।” यो हो सेवाधारीहरूको लागि स्नेहको सौगात । यसै सौगातलाई फेरि मुरलीमा स्पष्ट गरौंला, सौगात सानो राम्रो हुन्छ । आज मुरली चलाउँदिन, सार रूपमा सुनाइरहेको छु- उत्साहमा रहने र उत्साह दिलाउने उत्सव मनाऊ । यसबाट के हुन्छ ? जो मेहनत गर्नुपर्ने हुन्छ, त्यो खतम हुन्छ । संस्कार मिलाउने, संस्कार मेटाउने मेहनतबाट छुट्छौ । जसरी कुनै विशेष उत्सव मनाउँदा त्यसमा तनको रोग, धनको कमी, सम्बन्ध-सम्पर्कको खिटपिट सबै भूल्छन् । यस्तै यदि यो उत्सव सदा मनायौ भने सारा समस्याहरू खतम हुन्छन् । त्यसपछि समय पनि दिनु पर्दैन । शक्ति पनि लगाउनु पर्दैन । सदा यस्तो अनुभव गर्छौ मानौ सबै फरिश्ता बनेर चलिरहेको छु । त्यसै पनि भनाइ छ- फरिश्ताको पाउ धर्तीमा हुँदैन । खुशीमा जो नाँचिरहन्छ उसको लागि पनि भनिन्छ- ऊ त उडिरहन्छ । उसको पाउ धर्तीमा छैन । सबै उड्नेवाला फरिश्ता बन्छौ । त्यसैले रूहानी सेवाधारीले अब यो सेवा गर । कोर्स दिनु, दिलाउनु, प्रदर्शनी गर्नु गराउनु, मेला गर्नु गराउनु, यसमा धेरै मेहनत गर्नु । अब यस मेहनतलाई सहज गर्ने साधन यो हो । यसबाट घर बसेर अनुभव गर्छौ । जसरी दिपकमा पुतली स्वतः नै उडेर आउँछन् । आखिर यो मेहनत पनि कहिलेसम्म गर्छौ ? यी साधन पनि त परिवर्तन हुन्छन् नि । कम मेहनत सफलता ज्यादा, यसको साधन हो- यो सौगात । फेरि तिमीलाई मेला गर्नु पर्दैन, मेला गर्ने अनेक निमित्त बन्छन् । तिमीलाई निमन्त्रण दिएर बोलाउँछन् । जसरी अहिले पनि भाषणको लागि बनिबनाउ स्टेजमा बोलाउँछन् नि । त्यसैगरी मेला आदिको फेरि यति मेहनत गर्नु पर्दैन । अहिले तिमीले सबै दिदी-दादीहरूलाई उद्घाटनको लागि बोलाउँछौ फेरि तिमी पनि दिदी-दादी हुन्छौ । उद्घाटन गर्ने दर्शनीयमूर्त हुन्छौ । यो त राम्रो हो नि । अब पनि टेण्ट लगाउने, गाइड बोलाउने, लगाउने व्यक्तिलाई बोलाउने.... यही मेहनत गरिरहने हो र !

२०७३ असोज ९ आइतबार २५-०९-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८-११-८१ मधुबन
अच्छा- अब त सौगात मिल्यो नि ? अब के दिन्छौ ? यही संकल्प गर- “न कहिल्यै उत्साह कम
गछ्छौं न अरूको उत्साह कम हुन दिन्छौं।” यही दिनु छ। जे भए पनि, जसरी स्थूल व्रत राख्छन्,
त्यसमा पनि भोक र प्यास लाग्छ तर लागेर पनि व्रत छोड्दैनन्। चाहे बेहोस नै किन नहोस्।
तिमीले पनि व्रत गर- कुनै पनि समस्या आओस्, कोही उत्साहलाई मेटाउनेवाला आओस् फेरि पनि
न उत्साह छोड्छौं, न अरूमा उत्साह कम गराउँछौं। बढ्छौं अनि बढाउँछौं। सदैव उत्सव हुन्छ,
सदा मेला हुन्छ, सदा सेमीनार हुन्छ, सदा अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन हुन्छ। अच्छा- सौगात पनि मिल्यो,
लिन पनि लियौ, बाँकी के चाहियो ? अच्छा !

वरदान:- खुशीको साथ-साथै शक्तिलाई धारण गरेर विघ्नहरूलाई पार गर्ने विघ्नजित भव

जो बच्चाले जम्मा गर्न जान्दछ, ऊ शक्तिशाली बन्छ। यदि भर्खरै कमायो, भर्खरै बाँड्यो,
स्वयंमा राखेन भने शक्ति रहँदैन। केवल बाँड्ने वा दान गरेको खुशी रहन्छ। खुशीको
साथमा शक्ति भयो भने सहजै विघ्नहरूलाई पार गरेर विघ्नजित बन्छौ। फेरि कुनै पनि
विघ्नले लगनलाई डिस्टर्ब गर्दैन। त्यसैले जसरी चेहराबाट खुशीको झलक देखिन्छ, त्यस्तै
शक्तिको झलक पनि देखियोस्।

स्लोगन:- परिस्थितिहरूमा आत्तिनुको सट्टा त्यसलाई शिक्षक सम्झिएर पाठ सिक।